

The Holy See

PORANNA MSZA ŚWIĘTA TRANSMITOWANA NA ŻYWO
Z KAPLICY DOMU ŚWIĘTEJ MARTY

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

"Duch uczy nas wszystkiego, wprowadza nas w tajemnicę,
przypomina nam i skłania do rozeznawania

Poniedziałek, 11 maja 2020 r.

[Multimedia]

Wprowadzenie

Dzisiaj łączymy się z wiernymi w Termoli, w święto Odnalezienia ciała św. Tymoteusza.

W tych dniach bardzo wielu ludzi straciło pracę; nie zostali ponownie zatrudnieni, pracowali na czarno... Módlmy się w intencji tych naszych braci i siostr, którzy cierpią z powodu tego braku pracy.

Homilia

Fragment dzisiejszej Ewangelii jest [zaczepnięty] z pożegnania Jezusa podczas Wieczerzy (por. J 14, 21-26). Pan kończy tymi słowami: «To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem» (ww. 25-26). To jest obiecanie Ducha Świętego; Ducha Świętego, który mieszka z nami, a którego posyłają Ojciec i Syn. «Ojciec pošle w moim imieniu», powiedział Jezus, żeby nam towarzyszył w życiu. A nazywają Go Parakletem. Takie jest zadanie Ducha Świętego. W języku greckim Paraklet to ten, który wspiera, który

towarzyszy, żeby nie upaść, który cię podtrzymuje w stałości, jest przy tobie blisko, żeby cię wspierać. A Pan obiecał nam to wsparcie, które jest Bogiem, jak On — to jest Duch Święty. Co robi w nas Duch Święty? Pan to mówi: «On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem» (w. 26). Uczenie i przypominanie. Takie jest zadanie Ducha Świętego.

Uczy nas — poucza nas o tajemnicy wiary, uczy nas wchodzenia w tajemnicę, rozumienia trochę bardziej tajemnicy. Uczy nas doktryny Jezusa i uczy nas, jak rozwijać naszą wiarę bez popełniania błędów, bowiem doktryna się rozwija, ale zawsze w tym samym kierunku, wzrasta jej zrozumienie. I Duch pomaga nam wzrastać w rozumieniu wiary, bardziej ją rozumieć, rozumieć to, co mówi wiara. Wiara nie jest czymś statycznym; doktryna nie jest czymś statycznym, rozwija się. Rośnie, tak jak rosną drzewa, zawsze te same, ale większe, z owocami, jednak zawsze to samo, w tym samym kierunku. A Duch Święty zapobiega błędom doktryny, nie dopuszcza do tego, żeby pozostawała nieruchoma, nie wzrastając w nas. Pouczy nas o tym, czego nas uczył Jezus, rozwinię w nas zrozumienie tego, czego nas nauczył Jezus, sprawi, że będzie w nas wzrastała, aż po dojrzałość, nauka Pana.

A inna rzecz, którą robi Duch Święty — o czym mówi Jezus — to przypominanie: «Przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem» (w. 26). Duch Święty jest jakby pamięcią, przebudza nas: «Pamiętaj o tym, pamiętaj o tamtym...». Podtrzymuje w nas czujność, zawsze czujni w sprawach Pana, i każe nam pamiętać także o naszym życiu: «Pomyśl o tamtej chwili, pomyśl o tym, kiedy spotkałeś Pana, pomyśl o tym, kiedy opuściłeś Pana».

Kiedyś usłyszałem od kogoś, że pewna osoba tak się modliła przed Panem: «Panie, ja jestem tym samym co wtedy, kiedy byłem dzieckiem, młodzieńcem, miałem takie marzenia. Potem poszedłem błędnymi drogami. Teraz Ty mnie wezwalesz». Ja jestem tym samym — to jest pamięć o Duchu Świętym we własnym życiu. Prowadzi cię do pamiętania o zbawieniu, do pamiętania o tym, czego uczył Jezus, a także do pamiętania o własnym życiu. I to skłoniło mnie do pomyślenia — to, co mówił tamten pan — o pięknym sposobie modlenia się, patrzenia na Pana: «Jestem tym samym. Dużo chodziłem, wiele błędów popełniłem, ale jestem tym samym, i Ty mnie kochasz». Pamięć o drodze życia.

I w tej pamięci Duch Święty nas prowadzi; prowadzi nas do rozeznania, żebyśmy rozeznali, co powinienem zrobić teraz, która droga jest właściwa, a która jest drogą błędną, również w drobnych decyzjach. Jeżeli prosimy Ducha Świętego o światło, On nam pomoże w rozeznaniu, żeby podejmować prawdziwe decyzje, małe, codzienne, i te największe. Jest Tym, który nam towarzyszy, wspiera nas w rozeznawaniu.

Zatem Duch poucza — nauczy nas wszystkiego, to znaczy sprawia, że wiara wzrasta, wprowadza nas w tajemnicę; Duch nam przypomina — przypomina nam o wierze, przypomina nam o naszym życiu; i Duch, w tym pouczeniu i w tym przypominaniu, uczy nas rozeznawać, jakie decyzje powinniśmy podjąć. A temu Ewangelie dają imię, Duchowi Świętemu — owszem, Paraklet,

ponieważ cię podtrzymuje, ale inne, piękniejsze imię to — Dar Boży. Duch jest Darem Bożym. Duch jest właśnie Darem. Nie zostawię was samych, pošlę wam Parakleta, który będzie was wspierał i pomagał wam iść naprzód, pamiętać, rozeznawać i wzrastać. Dar Boży to Duch Święty.

Oby Pan pomógł nam strzec tego daru, który On nam dał w chrzcie, i który wszyscy mamy w sobie.

Modlitwa towarzysząca komunii duchowej

«O mój Jezu, wierzę, że jesteś prawdziwie obecny w Najświętszym Sakramencie ołtarza. Kocham Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w mej duszy. Skoro nie mogę przyjąć Cię teraz sakramentalnie, przyjdź duchowo do mego serca. Miłuję Cię już obecnego w moim sercu i łączę się całkowicie z Tobą. Nigdy nie pozwól mi oddalić się od Ciebie».